

Tvørafólk vísti størsta vinnulívsmanninum í Danmark hansara egnu oljuhavn:

Mærsk McKinney Møller heitti á okkum um at vera sera varin

– Hann heitti staðiliga á okkum um at vera sera varin, tí oljuvinnan setti síni spor, sigur Páll Vang. Seinasti steðgurin hjá danska størvinnulívsmanninum í Føroyum var á Tvøroyri, har Mærsk ger oljuhavn. Har hitti hann eisini nakrar av sínum sjómmonnum

ÁKI BERTHOLDSEN

– Hann var blíður og týður. – Hann var lættur í sinni og lættur uppá sporið.

– Og tað var eingin av okkum sum ivaðist í, at hann var sera, sera gløggur. Páll Vang, býráðsformaðurur á Tvøroyri, tekur tað sum eitt stórt upplívið, at hann fekk høvi at heilsa uppá størsta, danska vinnulívsmannin, Mærsk McKinney Møller, nú hann var í Føroyum fyrstu ferð í sínum langa lívi.

Føroyaferðin hjá tí 85 ára gamla vinnulívsmanninum endaði við eini stuttari vitjan á Tvøroyri hósmorgunin. Tað var Mærsk McKinney sjálvur sum vildi sleppa at síggja Tvøroyri.

Og tað var kanska ikki so lægi, tí tað er onki yvir at dygja, at tvørafólk og hendan stóra, danska fyrirkonan hava heilt serlig áhugamál

Nú Mærsk McKinney Møller var í Føroyum, nýtti hann eisini høvið til at síggja Drelnes, har eitt av hansara feløgum fer at gera oljuhavn á Drelnesi greiddi Páll Vang, býráðsformaður frá oljuhavnini

hjá hvørjum øðrum:

Sum flest øllum kunnugt atlar Danbor Service, eitt dóttirfelag hjá Mærsk, sær uppí føroysku oljuvinnuna og í sambandi hevur felagið gjørt av at gera sína oljuhavn á Drelnesi á Tvøroyri.

Og býráðsformaðurin á Tvøroyri hevur meiri enn einaferð sagt, at hann beinleiðis sær oljuvinnuna sum bjargingina hjá Suðuroynni.

Tí vildi danski vinnulívsmannin sleppa at síggja umstøðurnar á Tvøroyri. Og í Tvøroyrar Býráð vóru tey fegin um boðið, tí so fingur tey víst manninum hansara nýggja virkisøki.

Vitjanin á Tvøroyri var

stutt. Mærsk McKinney Møller kom á Tvøroyri klokkan 8.50 við tyrilu og hann fór avstað aftur, beinleiðis vestur í Vágur klokkan 10.45.

– Hóast hann átti flogfarið sjálvur, legði hann stóran dent á, at tað skuldi ikki biða eftir sær, siga tey á Tvøroyri.

Á Tvøroyri gekk leiðin beinleiðis í ráðhúsið, har Páll Vang, býráðsformaðurur í stuttum greiddi honum frá oynni og býnum, hvørjum suðuroyingar livdu av og eisini um nú settu teir sína seinastu vón til oljuvinnuna.

Síðani var farið yvir á Drelnes, at hann slapp av síggja við egnum eygum,

hvar hansara nýggjasta oljuhavn verður og har Páll Vang greiddi honum frá, hvørjir møguleikar eru fyrri at byggja, og útbyggja. Á veg yvir á Drelnes varð steðgað á við nýggja skúlan og ítróttarhøllina í Trong-ísvági, sum fekk stuðul úr einum grunni hjá Mærsk.

Av Drelnesi gekk leiðin til Øravíkar, har dansku gestirnar fingur ein kaffimunn á hotellinum og har Mærsk McKinney Møller fekk høvi at hitta nakrar av teimum tvøramonnum sum sigla, ella hava siglt við Mærsk.

Átta sjómenn vóru komnir til Øravíkar at hittan Mærsk, seks av teimum sigldi nú og tveir av teimum vóru pensjónaðir.

Teir sögdu aftaná, at teir vóru hugtiknir av, hvussu nógv Mærsk sjálvur visti um hvørt skipið.

– Hann visti, hvussu stór tey vóru og hvar tey sigldu og hann var førur fyrri at spyrja hvønn einstakan sjómann um smálutir í sambandi við hvørt skipið og siglingina hjá tí.

Páll Vang sigur, at í Øravík fortaldi hann Mærsk McKinney Møller frá, at føroyingar í síni tíð eisini høvdu havt samband við pápa hansara, A.P. Møller.

– Tað var í teirri sváru kreppuni síðst í tjúgunum, at A.P. Møller keypti tveir fransaskonnartir „L'Éclatant“ og „Marité“ til Føroyar, og har fingur einir 60-70 føroyingar til dagligt breið.

Páll Vang heldur, at hetta var nógv meiri ein hjálpanði hond til føroyingar í kreppu

uni, enn tað var eitt vinnuligt tiltak.

– Eg haldi gamli A.P. Møller gjørdi hetta, tí hann hevði so stóra virðing fyrri føroyingum.

Men tað hevur Mærsk McKinney eisini, sigur Páll Vang.

– Á samkomuni í Øravík nýtti hann høvi at rósa føroysum sjómmonnum. Hann segði, at teir vóru sera samvitskufullir, men lítillættnir.

– Men hann legði skemtiliga afturat, at teir yngru vóru prátingarsamari enn teir gomlu, sigur Páll Vang.

Stórar vónir til oljuna

Tá ið Mærsk McKinney Møller var farin avstað aftur, spurdu vit býráðsformannin á Tvøroyri, hvat hann hevði fortalt danska vinnulívsmanninum.

– Eg fortaldi honum heilt stutt um oynna og um byin.

– Eg fortaldi honum, at ein útjaðari, sum Suðuroyggin er, stríðist eitt hart stríð fyrri at yvirleva, tí menningargarmøguleikarnir í fiskivinnuni eru mestsum tømdir. Okkara fiskivinnupolitikkur, sum vit eru samd um, miðar eftir at avmarkað fiskiflotan fyrri at fáa hann at bera seg betri.

– Men tað ger so, at tað ber at kalla ikki til at fáa fleiri skip og at útvega fleiri arbeidsplassir í fiskivinnuni, heldur verða tey færri og færri.

– Tí royna vit, alt vit kunnu at fáa aðrar vinnumøguleikar í oynni.

Páll Vang sigur, at í tí sambandinum fortaldi hann Mærsk McKinney Møller,

at tey vóru sera fegin um avtaluna, við Danbor Service um at gera oljuhavn á Drelnesi.

– Áðrenn vit fóru yvir á Drelnes, visti eg honum eisini modelið av oljuhavnini á Drelnesi, sum stendur í ráðhúsinum og eg greiddi honum frá útyggingarmøguleikunum, bæði eystur- og vestureftir.

Nú vildi Mærsk McKinney Møller ikki tosa við tíðindatastuna á Føroyaferðini, men hvat helt hann um eina oljuhavn á Drelnesi og um umstøðurnar har?

– Hann segði, at hann sjálvsagt visti um ætlanina og at hann fylgdi gongdini við størsta áhuga.

– Men hann kom eisini inn á oljuvinnu uppá gott og ónt.

– Oljuvinnan førir avbera nógv virksemini við sær og tað er sjálvsagt gott.

– Men oljuvinnan ávirkar eisini tey pláss nógv, sum hon virkar í, hon kann eisini hava óhepnar avleiðingar við sær fyrri mentan og náttúru okkara og kanska eisini eitt sindur av ólevnaði eisini.

Páll Vang sigur, at danski vinnulívsmannin heitti tí á føroyingar um at vera sera varnir í oljuvinnuni, og hann bað okkum fara hovliga fram og ikki skjótari, enn at vit alla tíðina høvdu fult tamarhald á støðuni.

Fekk gávur

Á Tvøroyri fekk Mærsk McKinney Møller eisini fleiri gávur m.a. eina mynd av Marité í fiskiskapi undir Grønlandi.

– Vit góvu honum eisini ein sera snottligan brævn, sum Óssur Eysturoy í Keypmannahavn hevur gjørt.

– Til konuna fekk hann eisini ein prýðisul úr føroyskum steini, sum bæði er funnin og evnaður til í Suðuroynni.

Og nú eigur Mærsk McKinney Møller eisini í einum føroyskum báti, tí tvørarmenn góvu honum eitt partabrev í seksæringinum Naddoddi.

Páll Vang heldur annars, at tað tað sera hugtakandi at hitta henda mannin.

– Hann var ógvuliga líka til at tosa við. Hann var sera fryntligur, hann var lættur á fótum og hann var lættur í sinum tosi. Og at hann eisini er sera gløggur, er tað óngin av okkum, sum ívast í.

– So vit á Tvøroyri eru sera takksom fyrri, at hann vildi leggja leiðina henda vegin og harvið at vísa sín stóra áhuga fyrri teimum ætlanum, sum felag hansara hevur á Tvøroyri, sigur Páll Vang.

Meðan hann var á Tvøroyri slapp Mærsk McKinney Møller eisini at hitta nakrar av sínum sjómmonnum. Teir vóru hugtiknir av, at hann visti so nógv um einstakt skip